

at den kan bedres, er ikke, at vi bør lade alt gaa sin Gang, men det er den, at alle Forberedelser maa træffes, for at alle Midler kan blive anvendt, hvis de bliver nødvendige. Derfor er jeg tilfreds med at have hørt saa mange ærede Medlemmer give Tilslutning til den Foranstaltning, som jeg allerede før Forhandlingen her førtes, har begyndt at forberede, en Optælling af Korn. En Optælling af, hvilke Kornforraad der for Øjeblikket findes her i Landet, er sikkert det, der maa begyndes med. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har sagt, at han mente, denne Optælling burde finde Sted ligesom en Folketælling eller en Industritælling paa en eneste Dag. Det vilde ogsaa til statistiske Formaaals Opnaaelse være det sikreste og bedste; men til Opnaaelse af det Formaal, vi her taler om, tror jeg ikke, jeg tør tilraade det. I alt Fald vilde jeg gerne, hvis det ærede Medlem fastholder sin Anskuelse, høre yderligere Argumenter derfor. Jeg frygter, at det, hvis man lægger Sagen saaledes an, vil tage alt for lang Tid, inden Bearbejdelsen foreligger; vil være alt for længe, inden man har noget Skøn at bygge paa. Skal det ske paa den Maade, vil det jo være nødvendigt at udsende ca. 200,000 Skemaer over Ejendomme her i Landet, lade dem paa en bestemt Dag udfylde, underskrive, dernæst indsamle og bearbejde, og en Sammentælling af Oplysninger paa 200,000 Skemaer er en Sag, som ikke kan gøres hurtigt. Hele dette Maskineri, tror jeg derfor, vil virke saaledes, at vi maaske faar Materialet paa et Tidspunkt, da det er forældet, hvor vi ikke ret har Brug for det. Jeg mener derfor i alt Fald indtil videre — men jeg er meget villig til at lade mig raade og overbevise i denne Sag —, at det vil være rigtigst at gaa frem ad den Vej, som jeg antydede, at Prisreguleringskommissionerne faar det Hverv, til at begynde med, at skaffe oplyst, hvilke Beholdninger der findes paa Gaarde med en Ejendoms skyld af f. Eks. over 50,000 Kr. og i alle Købmands- og andre Lagre. Derigennem vil man faa Grundlag for et første Skøn over de største og lettest tilgængelige Beholdninger, og jeg tror, det er af Betydning, at vi hurtigt danner os et Skøn herover. Naar dette er sket, bør man gaa videre og skaffe Oplysninger ogsaa fra de mindre Ejendomme, thi saa staar vi dog allerede med et betydningsfuldt Materiale til Bedømmelse af en Del og noget af det væsentligste af Tilstanden.

Med Hensyn til de Oplysninger, som

skulde indhentes fra disse Gaarde over den Værdi, jeg nævnedes som Eksempel, skal jeg bemærke, at det er Hensigten at bede oplyst, bl. a. hvilket Areal der er besaaet i Aaret 1914 med Rug og Hvede, hvilken anslaaet Høst dette har bragt, hvilke Beholdninger der findes for Øjeblikket paa Ejendommen af tærsket og af utærsket Rug; af tærsket og af utærsket Hvede. Ved Bedømmelsen af Oplysningerne om Arealets Størrelse, det anslaaede Udbytte og de Beholdninger, som nu forefindes, vil man have forskellige vejledende og ogsaa kontrollerende Midler. Hvad angaar Beholdninger paa Købmands- og andre Lagre, vil det maaske være muligt samtidig at tilvejebringe Oplysning om, hvad der er under Vejs. Jeg skulde antage, at den overordentlige Kommission, som holder Møde om den Sag igen paa Lørdag, bl. a. vil søge oplyst ved Korn- og Foderstofhandelens Tillidsmænd, hvad der er under Vejs, til hvilke Priser det er erhvervet, og hvilke Priser Kornet og Foderstofferne altsaa, naar de er ankommet, kan ansættes til. Endvidere tror jeg, det vil være rigtigt at foretage Undersøgelser over, hvilke disponible Lagerlokaler der maatte findes rundt om i Byerne og andre Steder, hvor Korn kunde oplagres, hvis man gik til en Oplagring, med andre Ord at træffe alle Forberedelser. Jeg haaber i saa Henseende ogsaa paa Landboforeningernes Medvirken. Den højtærede Formand for de samvirkende Landboforeninger har meddelt mig, at han efter den Anmodning, jeg gennem Kommissionen har rettet til ham, har sammenkaldt disse for at give Svar paa det Spørgsmaal, der er stillet dem: om de vil udarbejde en Plan for det Kornligningsforslag, som de antydede paa den overordentlige Kommissions Møde for en Maanedes Tid siden.

Jeg tror, at dette er, hvad vi i Øjeblikket bør gøre. Jeg tror ikke, jeg kan sige, hvad der bør ske, naar Forberedelserne er tilendebragte; men ligesom Formanden for den overordentlige Kommission udtalte i Gaar, at Udviklingen og den Omstændighed, at Kommissionen stadig har fulgt de lempelige Midlers Vej, ikke paa nogen Maade sagde, at man ikke kunde komme til at staa overfor Anvendelsen af kraftigere Midler, saaledes mener jeg det samme. Men jeg tror, at det for hele dette Forholds Ordning vil være af den største Betydning, hvis vi af Omstændighederne skulde blive nødsaget til at skride til Anvendelse af stærke og her i Landet ukendte Midler til Løsning af